

عنوان مقاله:

اثربخشی معنا درمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی بر امید به زندگی در زنان مبتلا به سرطان سینه

محل انتشار:

اولین همایش قرآن و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا کاظمی کلور - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

معصومه ژیان باقری - استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین اثربخشی معنا درمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی بر امید به زندگی در زنان مبتلا به سرطان سینه بود. روش تحقیق حاضر نیمه تجربی و از نوع طرح های پیش آزمون- پس آزمون بود. جامعه آماری پژوهش حاضر، شامل کلیه زنان مبتلا به سرطان سینه شهر تهران به تعداد 400 نفر در سال 1396 - 97 بود. روش نمونه گیری در دسترس استفاده شد و از زنان مبتلا به سرطان سینه بین محدوده سنی 30 الی 50 ساله که مراجعه کننده به بخش شیمی درمانی یکی از بیمارستان های تهران بودند، 30 نفر انتخاب و به دو گروه آزمایش و کنترل و در هر گروه 15 نفر بر اساس ملاک های ورود و خروج از پژوهش انتخاب شدند. افرادی که در گروه آزمایش قرار گرفته بودند طی 8 جلسه اساعته که هفته ای 2 مرتبه انجام می گرفت تحت معنا درمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی قرار گرفتند. ابزار های پژوهش شامل پرسشنامه امید به زندگی اشنایدر و همکاران (1991) بود. نتایج تحقیق عبارت بود از اینکه معنادرمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی بر افزایش امید به زندگی موثر است $P < 0/01$. با توجه به نتیجه پژوهش می توان نتیجه گرفت که برای افزایش امید به زندگی زنان مبتلا به سرطان سینه می توان از معنادرمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی استفاده کرد

کلمات کلیدی:

معنادرمانی گروهی مبتنی بر آموزه های قرآنی، امید به زندگی، سرطان سینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033014>

